

Camouflage. Hvis man ikke kan se det andre Steder, saa fremgaar det saa klart og saa tydeligt af Udtalelserne om, at Eksportslagterierne kun foreløbig skal være Centrere, fordi det ikke er en naturlig Opgave for disse at tillade private Slagtere at slagte i deres Lokale for derigennem at erhverve Ret til Indførsel af Kød eller Affald i andre Kommuner i Landet eller i samme Øjemed at paatage sig Slagning for andre Slagteres Regning. Her ser man tydeligt og klart, at det sanitære og det hygiejniske er distanceret. De Dyrslæger, som Kontrollen af vore Eksportvarer er betroet, duer ikke, naar det drejer sig om Kontrol med Varer, som skal konsumeres af Landets egne Indbyggere. Og hvorfor? Fordi hele dette Forslag ikke tager Sigte paa Hygiejne og sanitære Forhold, men ene og alene paa bykommunal Økonomi; under Paaberaabelse af sanitære og hygiejniske Krav, der, som jeg har paavist, er konstrueret for Tilfældet, vil man tvinge al Slagning ind paa offentlige Slagtehus.

Nu vil den højtærede Minister maaske svare mig, at der ikke er Tale om at tvinge nogen, det staar enhver Kommune frit for stadig at faa en § 2-Kontrol. Ja, det er rigtigt, men den Ret, som disse Kommuner nu har til frit at føre første Klasses Varer ind i andre Kommuner, vil man berøve dem. Man laver et delvist Eksportforbud for § 2-Kommunerne og et delvist Importforbud for § 1-Kommunerne, og man berøver Befolkningen den personlige Frihed og Ret til at bestemme, hvem de vil købe deres Varer af.

Men ligesom vi fra vor Side ikke i vor Udenrigspolitik vil drive en saadan Politik, vil vi heller ikke føre en saadan interkommunal Politik. Nu har den gældende Ordning virket tilfredsstillende siden 1911, og saa uden anden Foranledning end det allerede flere Gange nævnte Krav fra nogle Bykommuner at gaa over til en ny og dyrere og i sanitær Henseende ikke bedre Ordning finder vi fra mit Partis Side meningsløst. Befolkningen har følt sig veltilfreds med de Lovbestemmelser, vi nu har, og det har givet sig Udslag i Oprettelsen af § 2-Kontrol i mange Kommuner, hvorfra der sendes mange sanitært set gode Varer ind til andre Kommuner. Det har paaført Konkurrence, derom er der ingen Tvivl, og saa ser man kun een Udvej her som paa saa mange andre Steder: saa raaber man paa Told. For hvis man vil betegne Forslaget som en Slags maskeret kommunal Toldlov, saa kommer man i Virkeligheden til Sandheden.

Jeg vil her benytte Lejligheden til at sige et Par Ord til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, som kom meget højt op, idet han begyndte paa at fortælle, at store Dele af Landbefolkningen, det vil sige den besiddende Gaardmandsklasse — saadan lyder det jo altid fra den Side —, var ikke naaet videre i deres Opfattelse af Hygiejnen end i 1865, tror jeg, det ærede Medlem sagde. Man skulde tro, at det ærede Medlem fuldstændig havde lukket Øjnene til og slet ikke havde set, hvorledes Udviklingen er foregaaet. Det forekommer mig beskæmmende, at det ærede Medlem, som gennem flere Aar har været sit Partis Ordfører i denne Sal, ikke har faaet Øjnene op for Oprettelsen af § 2-Kontrol i 271 Kommuner ud over Landet. Naa, det hører til den Slags Udtalelser, som maa ses under den Synsvinkel, som ærede socialdemokratiske Byrepræsentanter har, idet de benytter hver eneste Lejlighed til at lægge den af dem saakaldte besiddende Landbostand for Had og tillægge den de aller-sletteste Motiver. Jeg skal selvfølgelig skænke den ærede Ordfører den Slags Udtalelser. Jeg tror, de staar ved deres eget Værd.

Senere var den ærede Ordfører inde paa at fortælle Folketingets Medlemmer, at ude paa Landet blev der aldrig kasseret en hel Krop, det havde det ærede Medlem aldrig hørt og aldrig set. Men tror da virkelig det ærede Medlem, at der ikke kan foregaa Kassation af Kroppe ude paa Landet, uden at det bliver meddelt det ærede Medlem, der ganske vist er en prominent Person, der indtager Pladsen som Formand for Slagtehusudvalget i Aarhus? Nej, Sagen er den, at det ærede Medlem har sin Virksomhed særlig i Byerne, han kender slet ikke noget til Forholdene ude paa Landet. Derfor undskylder jeg det ærede Medlem, at han dristede sig til at tale om Ting, han ikke har nogen Forstand paa og ikke noget Kendskab til. Derfor kom det ærede Medlem saa galt af Sted med de Udtalelser, han fremsatte, men det maa han jo selv tage Skade for.

Det var morsomt at høre den højtærede Minister ved Fremsættelsen af Lovforslaget tale saa indtrængende og smukt om det kommunale Selvstyre. Af Lovforslagets § 1 ser man, at det kommunale Selvstyre manifesterer sig derved, at „et saadant Slagtehus, der i nærværende Lov benævnes som offentligt Slagtehus, skal være godkendt af Landbrugsministeren, bl. a. med Hensyn til Belliggenhed, Indretning og Tilsyn“. Ikke alene Indretningen og Tilsynet vil den højtærede